

Historia wszechświata zgodna z Bożą ekonomią – boska historia w obrębie historii ludzkości

Wersety biblijne: J1 1:4; 2:28–32; 3:11–21; Ef 3:16–21; 4:15–16; Obj 19:7–9; 22:17a.

I. W tym wszechświecie dzieją się dwie historie: historia człowieka, historia ludzkości, i historia Boga, boska historia; pierwsza jest niczym zewnętrzną skorupką, a druga – jądro w niej:

A. Musimy wyraźnie zobaczyć boską historię w obrębie historii ludzkości – J1 1:4; 2:28–32; 3:11–21:

1. Historia człowieka, historia świata, fizyczna historia ludzkości jest czymś zewnętrznym; boska historia, historia Boga z człowiekiem i w człowieku jest czymś wewnętrznym; to kwestia tajemnicy Trójjedynego Boga w ludzkości – 1 Tm 3:15–16:

a. Przed Chrystusowym wcieleniem Bóg poruszał się razem z ludźmi i pośród nich; nie było to jednak Jego bezpośrednie poruszanie się w celu realizacji Jego wiecznej ekonomii dla Chrystusa i kościoła; miało ono charakter pośredni i realizowało się w Jego starym stworzeniu w celu przygotowania do bezpośredniego poruszania się w nowym stworzeniu ze względu na Jego wieczną ekonomię.

b. Boża historia składa się z dwóch części: historii Boga wraz z człowiekiem, którą znajdujemy z Starym Testamencie, i historii Boga w człowieku, którą znajdujemy w Nowym Testamencie.

c. Boża historia w człowieku rozpoczyna się od wcielenia i przebiega przez Boże procesy wcielenia, ludzkiego życia, ukrzyżowania, zmartwychwstania i wniebowstąpienia; Księga Ozeasa 11:4 mówi, że są to więzy człowieka, więzy miłości.

2. Boska historia, historia Boga w człowieku przebiegała od wcielenia Chrystusa poprzez Jego wniebowstąpienie i stanie się życiodajnym Duchem, a dalej dzieje się w nas, których On zamieszkuje za sprawą organicznego Bożego zbawienia odrodzenia, uświęcenia, odnowienia, przeobrażenia, upodobnienia i otoczenia chwałą, żeby uczynić nas chwalebnią oblubienicą Chrystusa – Rz 5:10; Ef 5:27; Obj 19:7–9.

3. To osiąga kulminację w Chrystusie jako Duchu, który jest przetworzonym i zwieńczonym Trójjedynym Bogiem, poślubiającym kościół, oblubienicę, przetworzonego i przeobrażonego trójczęściowego człowieka – 22:17a.

4. Gdy Pan powróci spotkają się dwie postaci – Antychryst, postać z zewnętrznej historii ludzkości, i Chrystus, Postać z wewnętrznej boskiej historii – 2 Tes 2:2–8:

a. Chrystus powróci, zstępując ze swymi zwycięzcami, którzy będą Jego armią (J1 3:6), by pokonać Antychrysta i jego armię (Obj 19:11–21).

b. Gdy Postać z boskiej historii pokona postać z historii ludzkości, przyjdzie tysiącletnie królestwo, a to królestwo znajdzie swe zwieńczenie w Nowej Jerozolimie – ostatecznym i wieńczącym kroku boskiej historii – 20:4, 6; 21:10.

B. Musimy zastanowić się, czy żyjemy jedynie w historii ludzkości, czy też w boskiej historii – 1:11, 20; 12:11; 14:4b; 19:7:

1. Wszyscy narodziliśmy się w historii ludzkości, ale narodziliśmy się na nowo, zostaliśmy odrodzeni, w boskiej historii – J 3:6.

2. Jeśli żyjemy w świecie, to żyjemy jedynie w zewnętrznej historii ludzkości – Rz 12:1–2; 1 J 2:15–17.

3. Jeśli nasze życie codzienne przebiega w kościele, żyjemy w wewnętrznej boskiej historii – 1 Kor 1:2.

4. Jako powiększenie przejawu Chrystusa kościół stanowi część boskiej historii w zewnętrznej historii ludzkości – 1 Tm 3:15–16:

a. W życiu kościoła Boża historia jest naszą historią; Bóg i my mamy jedną historię, boską historię; nasz Bóg ma wspañałą historię, która obejmuje nas; Boża historia stała się naszą historią, ponieważ On jest z nami w związku – 1 Kor 6:17.

- b. Cokolwiek Bóg uczynił, cokolwiek czyni i cokolwiek uczyni w swojej historii – to wszystko służy naszemu chrześcijańskiemu życiu i życiu kościoła.
- C. „Nasze codzienne życie, codzienne postępowanie, nauka, praca i interesy muszą stanowić część Bożej historii w Bożym wspaniałym i znakomitym poruszaniu się dzisiaj na ziemi. [...] Musimy być jedno z Bogiem w Jego historii, który porusza się w swych kochających zwyciężcach i ich wzmacnia; to znaczy, że musimy być jedno z Bogiem w życiu, w rzeczach i sprawach codziennych i we wszystkich naszych działaniach, jakie podejmujemy dzisiaj na tej ziemi! Musimy pisać dzisiejszą Bożą historię!” (Life–study of Joshua, s. 3).
- II. W boskiej historii odzyskuje się dzisiaj Bożą ekonomię, która skupia się na centralnym Bożym dziele, polegającym na tym, by Bóg wbudował się w Chrystusie w swój wybrany i odkupiony lud, czyniąc siebie jedno z nim, żeby uzyskać swój wyraz – Ef 3:16–17a; 4:4–6:**
- A. Ostateczne poruszanie się Boga w Jego odzyskiwaniu, mające zrealizować Jego ekonomię polega na wbudowaniu się Ojca, Syna i Ducha w nas i staniu się naszym życiem, żebyśmy jako Ciało, kościół, mogli przejawiać Boga naszym życiem i Go wyrażać – 3:16–21; 4:4–6, 15–16.
- B. Boża ekonomia polega na uczynieniu Chrystusa wszystkim, uczynieniu Go centrum i zakresem wszystkiego ze względu na wytworzenie Bożego przyrostu, Jego powiększenia, którym jest kościół; Boży przyrost, powiększenie, to pełnia Boga służąca Jego wyrazowi – Kol 1:18; 2:19; 3:10–11; Ef 3:19.
- C. W swojej ekonomii Bóg chce wybudować się w człowieka, żeby być z nami jedno, być naszym życiem, zaopatrzeniem w życie i wszystkim oraz żebyśmy stanowili Jego wyraz; Bóg zamierzył zatem w swojej ekonomii, że będzie miał zbiorową całość złożoną z Boga i człowieka, która będzie Jego wyrazem na wieki – 4:4–6.
- D. Zgodnie ze swoją ekonomią Bóg będzie panował nad światem, doprowadzi do sytuacji, w której Izrael będzie Jego wybranką, zdobędzie kościół jako swój tajemniczy lud, a narody staną się ludami w wiecznym Bożym królestwie; jeśli to zobaczymy, będziemy wiedzieli, w jakim miejscu się znajdujemy i poznamy znaczenie ludzkiego życia – 2 Tm 1:9; Rz 8:28–30.
- E. Musimy mieć jasną wizję Bożej ekonomii, żeby ta wizja nami rządziła, sprawowała nad nami kontrolę, kierowała nami, zachowywała nas i chroniła; dzisiaj w Pańskim odzyskiwaniu musimy być silni i niezachwiani co do tej wizji Bożej ekonomii – Dz 26:19; Prz 29:18a.
- F. Ostateczne Boże poruszanie się polega na tym, by Chrystus, tajemnica Boga, wszedł w nas jako nasze życie, żebyśmy stali się Jego żywymi członkami i utworzyli Jego Ciało, będące pełnią Tego, który napęłnia wszystko we wszystkich – Kol 2:2; 1:27; 3:4; 2:19; Ef 1:22–23:
1. Ci, którzy żyją Chrystusa, którzy żyją w duchu, są zbiorowo faktycznym Ciałem Chrystusa; są również jedynym nowym człowiekiem w rzeczywistości, nowym stworzeniem, którego nowe codzienne życie wyraża Trójjedynego Boga – 4:16, 24.
 2. Na koniec życie Ciała osiągnie rzeczywistość, przedstawioną w dwunastym rozdziale Listu do Rzymian, a to stanie się przygotowaniem oblubienicy na powrót Pana – Obj 19:7.
 3. „Nieśmy brzemień ostatecznego Bożego poruszania się. Wówczas zobaczymy, że będzie z nami Boża jedność, a nasze codzienne życie nie będzie stanowiło problemu” (*The World Situation and God’s Move*, s. 43).
 4. „Powstańmy i opowiedzmy się za Pańskim odzyskiwaniem. To ostateczny czas, w którym Bóg spełni swój zamysł i sprowadzi Pana” (s. 58).